Dosarul nr. 2rc-312/24 Judecător:
Țonov Irina
2-24095390-02-2rc-24102024

D E C I Z I E

16 decembrie 2024 mun.

Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina

Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Ruxanda

Pulbere

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Smadic&Co”, prin intermediul avocatului Bobeică Călin către S.R.L „Real Cargo Industry”, intervenient accesoriu S.R.L „Triart Meșter” cu privire la încasarea prejudiciului, penalității, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, prin care s-a admis parțial cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 26 august 2024, a fost primită în procedură cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „Smadic&Co”, prin intermediul avocatului Bobeică Călin către S.R.L „Real Cargo Industry”, intervenient accesoriu S.R.L „Triart Meșter” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022, în mărime de 172 330, 00 lei (o sută șaptezeci și două mii trei sute treizeci, 00) lei, încasarea profitului ratat în sumă de 410 244 lei (patru sute zece mii două sute patruzeci și patru, 00) lei și compensarea cheltuielilor de judecată, ședința de judecată fiind stabilită la 06 februarie 2025, ora 11:00.

La înaintarea acțiunii în instanța de judecată, prin cererea depusă, reclamantul solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii din motiv că conform răspunsurilor și poziției părții pârâte, ultimii neagă oricare neexecutare a obligațiunilor contractuale.

Subsidiar, susține că, sunt nevoiți a solicita măsura de asigurare a acțiunii întru eventuala executare a hotărârii judecătorești, or raportând speța vis a vis de prezumatele venituri în urma intermedierii contractelor de transport, pot avea loc acțiuni pentru

insolvabilitatea companiei fapt ce va dispune imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

Solicită reclamantul asigurarea acțiunii cu punerea sub sechestru a bunurilor sau sumelor de bani ale pârâtului, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, s-a admis parțial cererea înaintată de S.R.L „Smadic&Co", prin intermediul avocatului Bobeică Călin, privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești din conturile bancare, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Real Cargo Industry", IDNO 1020600026986, cu sediul în mun. Chișinău, Bubuieci, str. Ștefan cel Mare și Sfînt, nr. 28/2, ap. 48, inclusiv pe bunurile debitorului aflate la terțe persoane, în partea ce ține de datoria solicitată în mărime de 172 330, 00 lei (o sută șaptezeci și două mii trei sute treizeci, 00) lei, prejudiciu cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022. În rest cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare s-a respins.

La data de 15 octombrie 2024, S.R.L „Real Cargo Industry", reprezentat de avocatul Gheorghe Macovei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, având în vedere că concluzia primei instanțe precum că există pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, a averii debitorului (periculum in mora), este una total lipsită de substrat factologic şi juridic .

Astfel, menționează reprezentantul recurentului că situația financiară şi economică a recurentei „Real Cargo Industry" S.R.L ne demonstrează viceversa, şi anume existența în proprietatea recurentei a mijloacelor bănești, bunuri precum şi drepturi de creanțe, necesare şi suficiente întru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de încasare definitive pe marginea prezentei cauze civile.

Totodată, potrivit informației prezentate de Biroul National de statistică, recurenta „Real Cargo Industry" S.R.L a obținut pentru anul 2023, profit net de 3 935 600 MDL

În acest sens menționează că reclamantul solicită în cerere aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în limita valorii acțiunii, acesta nu a indicat care anume măsuri se solicită a fi aplicate, or, art. 175 al. (1) lit. a) CPC la care face referire reclamantul prevede punerea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Mai mult ca atât, reclamantul nu a motivat şi nu a prezentat nicio dovadă care ar demonstra că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face dificilă sau imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

Or, faptul că litigiul nu s-a soluționat pe cale amiabilă nu constituie o dovadă că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiuni va face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiuni.

Concluzionând la compartimentul dat, demonstrarea situației financiare stabile şi favorabile a recurentei „Real Cargo Industry" S.R.L prin faptul existenței unui număr

mare de drepturi de creanțe de către aceasta, precum şi lipsa unor datorii fată de bugetul de stat, face necesar casarea încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or la caz, instanța de fond eronat a apreciat existența periculum in mora.

În acest context nu este de acord recurentul cu constatarea instanței de fond precum că ar exista probabilitatea cauzării unui prejudiciu, reiese dintr-un alt argument şi anume, pericolul de dispariție a bunurilor recurentei (periculum in mora), iar pe parcursul prezentei cereri s-a demonstrat inexistența periculum in mora, pe cale de consecință nici probabilitatea cauzării unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii este lipsit de vreun substrat factologic şi juridic, respectiv nu poate fi reținut la prezenta cauză civilă.

Or atâta timp cât nu există pericolul dispariției, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, a averii debitorului, astfel fiind pasibilă de executare o eventuală hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii, pe cale de consecință nu există nici riscul cauzării unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Consideră că instanța de fond nu a ținut cont de acest criteriu la aplicarea măsurilor asigurătorii prin încheierea din 26 august 2024 din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Măsura asiguratorie manifestată prin sechestru este atât inutilă, cât şi inechitabilă în raport cu impedimentele pe care le generează pentru activitatea economică a recurentei „Real Cargo Industry" SRL.

Or măsurile de asigurare, cum ar fi sechestrul pe bunuri sau conturi bancare ale „Real Cargo Industry" SRL, au ca efect blocarea resurselor financiare necesare desfășurării normale a activității economice în raport cu alți subiecți al raporturilor contractuale comerciale.

Mai mult ca atât, la aplicarea măsurilor de asigurare judecătorul urmează să țină cont de principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzut de art.26 CPC, astfel încît nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Prin urmare, examinând cerința de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării unei eventuale hotărâri judiciare.

În concluzie, consideră că încheierea din 26 august 2024 urmează a fi casată, or instanța de fond după cum a fost arătat, eronat a stabilit asupra motivelor care ar determina necesitatea aplicării măsurilor asigurătorii în prezenta acțiune civilă.

Relevăm asupra faptului că la baza soluției de aplicare a măsurilor de asigurare nu poate fi pusă în mod exclusiv doar solicitarea în acest sens, dat fiind faptul că astfel nu se poate confirma existența suspiciunilor de neexecutare ulterioară a hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul a stabilit că ***la 26 august 2024, a fost primită în procedură cererea de chemare în judecată înaintată*** de S.R.L „Smadic&Co", prin intermediul avocatului Bobeică Călin către S.R.L „Real Cargo Industry", intervenient accesoriu S.R.L „Triart Meșter" cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022, în mărime de 172 330, 00 lei (o sută șaptezeci și două mii trei sute treizeci, 00) lei, încasarea profitului ratat în sumă de 410 244 lei (patru sute zece mii două sute patruzeci și patru, 00) lei și compensarea cheltuielilor de judecată, ședința de judecată fiind stabilită la 06 februarie 2025, ora 11:00.

La înaintarea acțiunii în instanța de judecată, prin cererea depusă, reclamantul solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii din motiv că conform răspunsurilor și poziției părții pârâte, ultimii neagă oricare neexecutare a obligațiunilor contractuale.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, s-a admis parțial cererea înaintată de S.R.L „Smadic&Co", prin intermediul avocatului Bobeică Călin, privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești din conturile bancare, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Real Cargo Industry", IDNO 1020600026986, cu sediul în mun. Chișinău, Bubuieci, str. Ștefan cel Mare și Sfînt, nr. 28/2, ap. 48, inclusiv pe bunurile debitorului aflate la terțe persoane, în partea ce ține de datoria solicitată în mărime de 172 330, 00 lei (o sută șaptezeci și două mii trei sute treizeci, 00) lei, prejudiciu cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022. În rest cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare s-a respins.

La data de 15 octombrie 2024, S.R.L „Real Cargo Industry", reprezentat de avocatul Gheorghe Macovei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de recurs reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea

credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația naționala, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamantul a justificat și a administrat probe, care impun aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Așa dar din cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate rezultă că, reclamantul a inițiat procesul având drept scop încasarea datoriei fiindcă debitorul nu-i restituie banii, nu reacționează nici la somații, solicitând aplicarea măsurilor asiguratorii.

Astfel, reclamantul invocă probabilitatea cauzării unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, întrucât necesitatea asigurării prezentei acțiuni este condiționată de pericolul de dispariție a bunurilor pârâtului, care ar duce la imposibilitatea executării eventualei hotărâri pronunțate în folosul reclamantului.

Totodată, reprezentantul reclamantului, a inițiat procesul având drept scop încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022, în mărime de 172 330 lei, încasarea profitului ratat în sumă de 410 244 lei, solicitând aplicarea măsurilor asiguratorii prin punerea sub sechestru a bunurilor sau sumelor de bani ale pârâtului, în limita valorii acțiunii.

Iar, în caz de respingere a acțiunii, pârâtul este în drept să intenteze împotriva reclamantului acțiune în reparație a prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, luate la cererea acestuia, indiferent de vinovăția reclamantului, conform art.182 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Drept consecință, instanța de judecată just a conchis că există un pericol real și iminent de producere a unor prejudicii pentru reclamant în cazul neaplicării măsurilor de asigurare.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către reclamantul S.R.L „Smadic&Co” este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, cu aplicarea sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești din conturile bancare, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Real Cargo Industry”, IDNO 1020600026986, cu sediul în mun. Chișinău, Bubuieci, str. Ștefan cel Mare și Sfînt, nr. 28/2, ap. 48, inclusiv pe bunurile debitorului aflate la terțe persoane, în partea ce ține de datoria solicitată în mărime de 172 330, 00 lei, prejudiciu cauzat ca urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale conform contractului de transport din 15.02.2022, ceia ce constituie o măsură de asigurare suficientă pentru a proteja interesele legitime ale reclamantului și relevanta probelor prezentate de către reclamant.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenitei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

Însă, instanța urmează să asigure existenta unui just echilibru între drepturile şi interesele reclamantului, inclusiv la executarea unei hotărâri judecătorești, în raport cu drepturile şi interesele pârâtului, fiind cert că măsurile de asigurare a acțiunii limitează anumite drepturi ale acestuia din urmă.

După cum s-a indicat mai sus, acest echilibru poate fi garantat doar prin intermediul unui cadru probatoriu concludent în vederea dovedirii întrunirii temeiurilor instituite de Lege în acest sens.

În consecință, ținând cont de fapt că de către partea intimata nu a fost contestat capătul de cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a profitului ratat în sumă de 410 244 lei (patru sute zece mii două sute patruzeci și patru, 00) lei care a fost respins, Colegiul conchide că aplicarea măsurilor de asigurare prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 august 2024 sunt raționale şi temeinice, posibilitatea cauzării unui prejudiciu ca urmare a neaplicării măsurilor de asigurare reclamantului fiind probat.

Distinct de cele menționate se va reține drept corectă mențiunea instanței de fond că în vederea evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, prin eventuale acțiuni pentru insolvabilitatea companiei fapt ce va dispune imposibilitatea executării hotărârii judecătorești se consideră oportună, legală și întemeiată cerința de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt motivate în fapt.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră că argumentele recurentului reflectate în conținutul cererii de recurs - declarative, având la bază o interpretare subiectivă a prevederilor normelor materiale. Mai mult, recurentul exprimându-și dezacordul său faţă de încheierea contestată, nu a prezentat instanței de recurs alte argumente care ar răsturna suficient de eficient concluziile instanței de fond, or circumstanțele elucidate supra,

raportate la normele codului de procedură - au fost identificate de instanța de fond la adoptarea unei încheieri legale şi întemeiate.

Astfel, încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care, Colegiul civil o consideră legală şi întemeiată, iar recursul declarat ca fiind neîntemeiat.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt motivate în fapt, fiind indicate motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de *****

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Ruxanda Pulbere